

Bâng Khuâng

Hôm nay nắng. Còn một ngày rất nắng, ngày cuối cùng mùa Hạ...nắng chang chang! Những chiếc lá xanh thật sự úa vàng. Mai, Thu tới, lịch ghi không thể đổi!

Ngày nắng cuối, buồn lòng ai cũng nói "thật là buồn, sắp có cuộc chia ly!". Nghĩ tới hai người mà cũng phải chia tay / thì nước mắt khác gì mưa Thu nhỉ?

Bồ Tùng Linh viết bộ Liêu Trai Chí Dị...tả những cuộc tình đẹp nhất rất bi thương! Sống, ai cũng mơ mình ở Thiên Đường...nhưng nghĩa địa mới là nơi gần gũi!

Chỉ nghĩa địa mới thấy lòng chung thủy. giống như sương, giống như tàn hương khói...giống như hoa dạ lý hương rười rượi / tiếng khóc cười lạnh ngắt để men kêu...

Hôm nay nắng từ ban mai cho tới buổi chiều, ngày cuối của mùa Hè tàn phai hoa phượng. Tôi nghĩ tới Quê Hương, gọi là Cố Quận. Tôi nghĩ tới Người Yêu gọi là Cố Nhân...

Mai, mùa Thu không phải mùa Xuân / và sau đó là mùa Đông rất lạnh. Những con ngỗng trời xa chắc là đang vỗ cánh / bỏ Canada tới Mỹ, xuống Mexico, xuống nữa tới Chile, ngừng lại...

Những con ngỗng trống, những con ngỗng mái, bay từng đôi, chúng nói chuyện gì? Vẫn mãi là thiên tình sử thiên di...như anh có nói chi thì em cũng chớp mắt!

Ôi ngày Hạ chị choàng khăn che tóc / chị đi ra bờ suối giặt lụa vàng...mai, mùa Thu chị mặc áo thật sang, ai gặp chị không yêu không là thi sĩ!

Bao giờ tôi gặp được người yêu để nói điều huyền bí: "Chúng mình là mây em nhé, là mây! Chúng mình bay bay khắp đó đây, bạch vân thiên tải không du du sương mù như Đà Lạt!"

Những bài thơ của tôi mong thành bài hát ru tình em giấc ngủ Thiên Thần. Em à lòng anh vậy...nỗi bâng khuâng!

Trần Vấn Lệ